



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvum Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisque
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

vij. De reliquis sex suspensionis modis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

intendant suspendere Clericum, quia cum constat de voluntate Iudicis, illa seruanda est.

29 Dubium alterum esse potest, quare in vno loco suspensus ab officio, hoc est, simpliciter ab officio suspensus, vbi que locorum suspensus sit, non autem suspensus a beneficio? Huius rationem Zabari in Clem. 2. num. 23. vers. Decimo nono, de etate & qualitat. & Felin. in cap. Apostolica, num. 14. de except. eam esse dicunt, quod suspensio ab officio procedat a clauibus, quæ vbi que locorum operantur, arg. cap. 1. de treuga & pace, suspensio autem a beneficio procedit a Iurisdictione, quæ territorium suspendentis nõ egreditur, arg. c. fina. de Constitut. lib. 6. Quam tamen rationem superius refutauimus, asserentes, posse iudicẽ subditum suum suspendere ab omnibus beneficijs, quæ habet etiam extra diocesim suam. Melius igitur responderet Vgolin. Tab. 4. cap. 8. §. 5. num. 2. rationem esse, quia suspensus ab officio simpliciter, propterea quod idem officium semper est, vbi que ab eo suspensus censetur, ita vt illud obire minime possit; At verò ius percipiendi fructus in vna Ecclesia, diuersum est a iure percipiendi fructus in alia Ecclesia, vnde, suspensus ab vno iure, id est, ab vno beneficio, ab alio non est suspensus, ex diuersis enim non sic illatio, arg. capit. 2. de translat. & l. Papinianus, ff. de minor. ob quam etiam rationem, ab vno ordine, vel ab vno officio suspensus, ab alio ordine, vel officio suspensus non esse superius docuimus.

30 Ex quibus inferitur solutio illius dubij, quod supra insinuauimus vers. Decimo; An scilicet suspensus a beneficio in vno loco, possit accipere de nouo aliud beneficium in alio loco. In qua re licet DD. dubij sint, & diuersimodè loqui videantur, siquidem glos. in ca. latores, in verbo, ab officio, de Cler. excom. ministr. loquendo de suspensione hominis, simpliciter ait, posse, si sit suspensus solum a beneficio, quia Iudex non videtur intendere talem suspendere nisi quoad se, & in sua Diocesi, secus, si suspensus esset ab officio, quia tunc cum nullibi possit officiare, nullibi possit accipere beneficium quod datur propter officium, ca. fin. de Rescrip. lib. 6. & ibi glos. in verbo, Datur, & Palud. 4. d. 18. quest. 7. art. 3. Conclus. 3. E contra verò, glos. in capitul. per inquisitionem, in verbo, se indignum, in fine, de elect. affirmare videtur, suspensum a beneficio eligi non posse ad aliud beneficium durante suspensione, vbi Panormita. num. 8. hoc dictum glossæ restringit ad beneficia eiusdem Ecclesiæ, quasi secus sentiendum sit de alterius loci beneficijs. Ceterum, ommissis alijs multis, putarem respondendum esse in hoc dubio, secundum illa dicta in tertia sententia dubij præcedentis, accommodando ea quæ dicta sunt de suspensione a beneficijs in alio loco habitis ad beneficia de futuro habenda, & ita procedendum iuxta singula dicta ab Ant. Pan. & alijs ibi fusius tradita.

De reliquis sex suspensionis modis. Cap. VII.

S Y M M A R I V M.

- 1 Suspensio [ab officio, & beneficio] quem effectum habet.
- 2 Suspensio [ab officio, vel beneficio] quid operatur.
- 3 Sententia incerta nomen sententiæ non meretur.
- 4 Suspensum se existimans, cum tamen verè non sit, contra sententiam faciendo peccat mortaliter, irregularitatem tamen non incurrit.
- 5 Administratio temporalis in qua re consistat.
- 6 Administratio spiritualis quid sit, & in quibus rebus posita sit.
- 7 Suspensus ab administratione in spiritualibus, Missam celebrare non potest.
- 8 Suspensus a perceptione Sacramentorum, quamuis sacramenta sumendo grauiter peccet, irregularitatem tamen non incurrit, & quæ huius sit ratio.
- 9 Suspensio a collatione sacramentorum vera censura est, & quid prohibeat.

10 Suspensus a collatione sacramentorum, baptizando in necessitate sine solennitate, nec peccat, nec irregularis est.

11 Suspensio [ab ingressu Ecclesiæ] aliquando etiam interdum appellatur.

12 Suspensus ab ingressu Ecclesiæ extra Ecclesiam celebrando, irregularis non est.

13 Suspensus ab ingressu Ecclesiæ officia diuina in Ecclesia audire nequit.

14 Suspensus ab ingressu Ecclesiæ quando audiendo officia diuina in Ecclesia irregularitatem incurrat.

15 Autorizare quis censendus.

16 Suspensio ab ingressu Ecclesiæ celebrationem etiam in cimiterio prohibet, siue cimiterium contiguum Ecclesiæ sit, siue non.

17 Suspensus ab ingressu Ecclesiæ, ecclesiasticam suam iurisdictionem vbiunque exercere valet.

18 Suspensus ab ingressu Ecclesiæ, nec in cimiterio sepeliri potest, quamuis si in Ecclesia sepeliatur non tamen propterea Ecclesia polluta erit.

1 **D**ecimus Tertius modus est, *Suspensio ab officio, & beneficio*: Hæc patet ex dictis in Nono, & Duodecimo suspendendi modis. Quibus vnum solum addo, suspensionem hanc omnium grauissimam esse quippe, quæ suspendit ab omnibus, a quibus censura hæc proprie dicta suspendere potest, scilicet ab Ordine, & Iurisdictione, quæ sub officij, & Beneficij nominibus continentur.

2 *Decimus Quartus* modus est, *Suspensio ab officio, vel beneficio*: De hac suspensione est magna quæstio inter Doctores quidnam prohibeat.

Prima opinio est glos. in cap. a crapula, in verbo, vel beneficio, de vita & hon. Cler. & in ca. latores, in verb. ab officio, & ibi Hostiens. de Cler. excom. ministr. & ibid. Panorm. num. 7. dicentium, sic suspensum abstinere debere ab vtroque, scilicet ab officio, & beneficio; hoc tamen affirmant, non tanquam certum, sed tanquam tutius. Quæ opinio probari ex eo potest, Primò, quia vbi dubitatur de validitate sententiæ qui ea constructus tenetur, abstinere se debet, exi stente enim dubio faciendâ est tutior interpretatio licet sit durior, arg. c. illud, de Cler. excom. ministr. Secundò, quia hoc modo suspendens, ab vtroque suspendere voluisse iudicatur, censuræ enim magis a voluntate proferentis, quàm a verbis dependet.

Secunda opinio relata a Burgasio, in tract. de irreg. par. 6. in tit. de Suspensione, num. 29. ex Taratansia, intelligit tantum a beneficio.

Tertia est quorundam relatorum apud eundem in voluntate ipsius suspensi positam esse eligere, an voluerit ab officio vel a beneficio suspendi; Addunt tamen, eum, postquam semel elegerit alterutram, non posse illam mutare.

Quarta est Calderini in Cleme. Cupientes. de pœnis. quem refert, & sequitur Tabiena, in verbo, suspensio, n. 5. vers. Quarto, & Goffredi in c. Quanto. de magistris. vt refert Pan. in ca. latores, num. 7. de Cle. excom. ministr. S. Anton. 3. par. tit. 28. cap. 4. Rosel. verbo, suspensio, & Syl. eod. nu. 5. Na. in Man. c. 27. nu. 161. vers. Quarto. Maiol. li. 3. de irreg. c. 19. nu. 14. vers. Prima declaratio. Lud. Lopez 2. par. Instr. c. 97. vers. Vltimo. in fine. & Henric. li. 13. de exco. & susp. c. 32. §. 4. Alphon. Viualdi, in suo Candelabro aureo tit. de Suspensione. nu. 155. Vgol. Tab. 1. de cens. Eccles. ca. 20. §. 3. nu. 4. dicentium hanc suspensionem propter incertitudinem a neutro suspendere, & consequenter sic suspensum ad neutrum teneri. Quæ sententia quia cõis est, & mitior, mihi magis placet, præsertim cum sententia sine certa quantitate prolata non mereatur nomẽ sententiæ, vt C. de sent. quæ si ne cert. quant. profertur, l. 3. & huiusmodi sententia nõquã reperitur in iure, sed prouenit ex imperitia, vel inconsideratione Iudicis, vnde illi imputetur. Adde quod Censura ijs verbis exprimi debet, quæ explicet quæ censura quis afficiatur, qualis non est hæc, alterna enim nihil certi, aut determinati ponit; vnde vt incerta, nulla, & irrita censenda est. Antonius

de Butrio relatus a Panorm. vbi supra, hanc sententiam limitat, si de iudicis intentione constitueris, ipsa seruanda est; Quam limitationem admittendam puto, si enim constitentem iudicis fuisse, hac forma ab vtroque suspendere tunc valebit sententia, sed quia communiter mens iudicis non cognoscitur nisi ex verbis, cum iudex id non expresserit, iudicandum potius erit id noluisse; si enim hoc voluisset, plane id dixisset, scilicet, *suspendo te ab officio, & a beneficio*; & ita cum constare non possit de mente iudicis, si aliquo modo exprimat, dicendum erit a neutro suspensum esse. & ita soluta est secunda ratio primæ opinionis.

Et pati modo ad primam responderi potest, negando hic dubium esse, an valeat, ex quo enim sententia alternatiue concepta sit, vt incerta, & nulla censenda est, argum. l. 3. C. de sentent. quæ sine cert. quant. profertur. Nec questio est, an interim abstinere debeat, si dubitet, quo modo interpretari oportet d. cap. illud, de Cler. excommun. ministr. Sed an valeat, & nos non valere dicimus sententiam hanc ratione incertitudinis.

4 Quibus addo, quod licet is, in quem lata est sententia, se suspensum existimat, & tamen contra suspensionem facit ex eo quod munera sibi prohibita contra conscientiam exercet, grauitur peccat, nõ tamen erit irregularis, ex Antonio de Butrio relato a Panorm. Maiol. Henriquez vbi supra, quos etiam sequitur Vgolin. in d. cap. 20. §. 3. num. 4. quia verè suspensus non est. Vnde, vt sine peccato ea munera obeat, opinionem illam deponere debet, quam facile deponere possit, etiam si ex coniectura aliqua putet iudicem de aliqua particulari intendere, satis enim suspensus est. Iudicem hoc non expressisse, vnde non suspensus, sed ipsimet iudici hoc imputandum erit.

5 Decimus quintus modus est, *Suspensio ab administratione Ecclesie in spiritualibus & temporalibus*: Hæc suspensio, vt per se patet, prohibet omnem Ecclesie administrationem tam spiritualem, quam temporalem. Administratio temporalis consistit in potestate agendi in iudicio super iuribus & possessionibus rei quam quis administrat, & ita super ratione Ecclesie. Item, conueniendi in iudicio, & respondendi, & aliter disponendi etiam extra iudicium. De administratione fuse tractat Innoc. in c. ex literis, de probat. Habent autem huiusmodi administrationem temporalem Ecclesie, secundum Geminianum relatum a Tabiena, in verbo, Administratio, num. 1. omnes Clerici, qui habent aliquod beneficium in titulum, quodcumque illud sit & quantumcumque simplex, dummodò beneficium habeat certam aliquam dotem. Administratio autem spiritualis est potestas disponendi de rebus spiritualibus, & cõcernit tam ea, quæ sunt ordinis, quæ tamen in administrando alijs posita sunt, quam ea quæ sunt Iurisdictionis. Vnde, taliter suspensus, nec potest administrare Sacramenta, nec conferre beneficia aut alia similia facere. Panorm. in cap. si quorundam, nu. 8. de solution. mouet questionem; An suspensus ab administratione in spiritualibus, si celebret Missam, efficiatur irregularis? & ait Hostiensem tenere partem affirmatiuam per cap. 1. de sent. & re iudic. lib. 6. Ipse tamen cum Ioann. Andr. partem negatiuam tenet, & probat, quia suspensus ab ista administratione spiritualium non est suspensus ab officio, id est, ab ordine, & idem tenent Angelica, verbo suspensio, 3. num. 7. Syluester verbo, suspensio, quæst. 5. non longe a fine. Alphonsus Viualdus tit. de Suspensione, num. 167. & Henriquez lib. 1. 3. de excomm. & suspens. cap. 32. §. 4. in fine, ex quo sequitur, cum non sit suspensus ab ordine, non solum non effici irregularis, ex Panorm. Angelica, & alijs, sed nec peccare celebrando. Simon Maiolus lib. 3. de irreg. ca. 19. num. 20. versic. Duodecima declaratio & Alphonsus Viualdus vbi supra hoc dictum Panormitani limitat, nisi inquit, talis suspensus celebret solemniter, cum eadem auctoritate, & loco quem dignitatis administratio cõsuevit obtinere, quia tunc ea celebratio non solum est executio ordinis, sed administratio quædam officij & auctoritatis spiritualis, & ideo erit irregularis. Ego tamen simpliciter sequendã puto Panorm. & aliorum sententiam, scilicet, sic celebratẽ suę priuatim (in quo etiam consentit Maiolus) siue solemniter, non fieri irregularem; Quia quomodocumque iste

celebrat, actus celebrandi non est positus in administratione spiritualium; Et si semel admittamus hunc actum esse administrationem, non video qua ratione aliquem actum ordinis, etiam priuatim celebrationem, ab hac censura excipere possimus; ideoque sententiam Panorm. sine tali limitatione veram esse puto, maxime, quia in penis debet fieri stricta interpretatio. argument. capitul. is qui, de sentent. excommunicat. libro 6. cum hoc nullo iure sit expressum.

8 Decimus sextus modus est, *Suspensio a perceptione Sacramentorum*: Hæc suspensio in re videtur cum excommunicatione minori conuenire; vnde cum perceptio passiva non sit actus ordinis, vel Iurisdictionis, vel beneficij, conueniens est hanc non esse suspensionem propriè dictã, quæ est censura Ecclesiastica. Hinc Doctores communiter infertunt, quod licet sic suspensus Sacramenta sumendo grauitur peccat, non tamen efficiatur irregularis argum. cap. si celebrat, de Cler. excommun. ministr. sic Innoc. in ca. cum medicinalis, de sent. excommun. lib. 9. Hostiens. in d. cap. si celebrat, & ibi Panorm. num. 4. S. Anton. 3. part. tit. 28. cap. 4. versic. Item suspensus. Angelica, verbo, suspensio, 3. num. 3. Summa Pisanella, verbo suspensus, Sylue. verbo, suspensio, num. 5. Tabiena, verbo, suspensio, num. 2. versic. Primo Nauar. in Man. cap. 27. num. 163. versic. Tertio inferunt. Simon Maiol. lib. 3. de Irreg. ca. 19. num. 16. versic. Tertia declaratio. Alphonsus Viuald. in suo Caridlabro, tit. de Suspensione, nu. 153. & Couar. in Cleu. Si furiosus, 1. par. §. 1. num. 1. de homicidio, & Summa Confess. lib. 3. tit. 29. quæst. 5. versic. Quid si suspendit. Henriquez lib. 1. 3. de excomm. & suspens. cap. 32. §. 5. Ratio est, quia perceptio Sacramentorum nec officium diuinum est, nec actus aliquis ordinis, vnde & laici etiam Sacramenta percipiunt.

9 Decimus septimus modus est, *Suspensio a collatione Sacramentorum*: Hæc suspensio quoniam prohibet actum ordinis, qui est Sacramenta conferre, est suspensio propriè dicta, & si quis solemniter exerceret actum ordinis conferendo Sacramenta fieri irregularis.

Dubium tamen est de quibusdam Sacramentis, quæ etiam conferri possunt a non habentibus ordinem, An si sacerdos ea conferat sine solemnitate, peccet aut efficiatur irregularis, vt si baptizet puerum in necessitate sine solemnitate. In qua re primo certum est, non incurrere irregularitatem per hanc Sacramenta collationem, propter defectum solemnitatis, ratione cuius non facit ex officio, sed ita quam quilibet laicus, ex Innoc. & Hostiens. in ca. cum medicinalis, de sentent. excommun. lib. 6. Angelica, verbo suspensio, 3. num. 3. Summa Pisanella verbo suspensus, Sylue. verbo, suspensio, quæst. 5. Simon Maiol. lib. 3. de irreg. ca. 19. num. 16. versic. Quarta declaratio. Nauar. in Man. ca. 27. num. 63. versic. Quarto inferunt, & Couar. in Clemen. Si furiosus 1. par. §. 1. nu. 1. versic. Tertio, de homicidio. Viualdus vbi supra num. 157. De peccato autem res est magis dubia; videtur tamen simpliciter dicendum nec peccare, si hoc faciat in necessitate, sicut nec peccat laicus: Extra casum vero necessitatis peccaret, quia etiam laicus in tali casu peccaret; & Clericus suspensus non est melioris conditionis quam sit laicus.

11 Decimus octauus modus est, *Suspensio ab ingressu Ecclesie*: Hæc suspensio aliquando fertur sub nomine suspensionis, aliquando verò sub nomine interdicti; & quamuis verba variantur, censura tamen eadem omnino est, & eundem effectum habet; Vocatur autem prohibitio hæc ab ingressu Ecclesie interdictum, in cap. Sacro, de sent. excomm. lib. 1. Ingressum Ecclesie per mensẽ unum nouerit sibi interdictum, & in capitul. Is cui de sentent. excommun. lib. 6. ibi Is, cui est Ecclesia interdictus ingressus. At vero in cap. cum medicinalis, de sentent. excommun. lib. 6. appellatur suspensio, ibi. Per mensẽ unum ab ingressu Ecclesie, & diuini officij nouerit se suspensum, & in cap. Is cui, de sentent. excomm. lib. 6. ibi Sane sicut excommunicatus, sic ab officio, vel ingressu Ecclesie lata suspensio. & hoc ipsum docet Nauar. tom. 1. Consil. consil. 1. de verb. signific. nu. 1. lib. 5. Habet autem suspensio hæc varios effectus.

Primo enim prohibet exercitium soletane cuiusvis ordi-

dinis intra Ecclesiam, vt habetur expresse in cap. is cui, de sentent. excomm. lib. 6. & facit transgressorem irregularem, vt ibidem exprimitur. Palud. 4. dist. 18. quæst. 7. artic. 3. Conclufi. S. Anton. 3. par. tit. 27. ca. 2. vers. Item nota Angelica, verbo, suspensio, 3. num. 5. Summa Pisanella, in verbo suspensus. Nauar. in Manual. cap. 27. nu. 75. vers. Duodecimo & cap. 27. num. 170. vers. Sexto dico. Steph. Costa in repet. cap. is cui, num. 1. de sentent. excomm. lib. 6. & ibidem Gemin. Corona Confess. tit. de suspens. num. 6. Alphonsus Vivaldus vbi supra. nu. 158. & 140. Iacobus de Grassijs lib. 4. decis. ca. 25. num. 4. Cou. vbi supra, vers. Quarto. Summa Confess. in addit. libri 3. titu. 29. quæst. 5. (quamuis contrarium, lib. 3. titu. 29. quæst. 5. antea docuerit) & Henriquez lib. 1. 3. de excomm. & suspens. ca. 32. §. 2. in fine. Ratio est, quia interdictum principali censetur interdictum & omne consequens ex eo; cum igitur Ecclesia Dei principaliter facta sit gratia diuini cultus, & vt in ea diuina celebrantur, consequens est vt vbi quis suspenditur ab ingressu illius, etiam a celebratione diuinorum in ea suspensus sit.

Secundo. Non prohibet ista suspensio celebrationem extra Ecclesiam, vnde extra eam celebrando, puta sub domo aliqua, aut tentorio, aut oratorio aliquo priuato, cum altari portatili non erit irregularis. ex Palud. 4. dist. 18. quæst. 7. artic. 3. Concluf. 1. glof. in cap. is cui, in verbo, in ea. & Steph. Costa ibidem, n. 17. & seq. de sentent. excomm. lib. 6. S. Anton. 3. par. tit. 27. cap. 2. vers. Item nota. Angelica, verbo, suspensio, 3. num. 4. Syluestro, verb. suspensio, qu. 5. Corona Confess. tit. de suspens. num. 6. Alphonsus Vivaldus vbi supra, num. 158. & 140. Iacobus de Grassijs, lib. 4. decis. cap. 25. num. 4. Henriquez lib. 1. 3. de excomm. & suspens. cap. 32. §. 2. Nauar. in Man. cap. 27. num. 75. vers. Duodecimo. Couar. in cap. alma mater, par. 2. §. 1. nu. 3. de sentent. excomm. lib. 6. Armilla, verbo, suspensio, §. 8. & glof. in cap. vbi in verbo, Ecclesiam, de offic. ordin. lib. 6. & idem docet Ioa. Calder. in suo trac. de Eccle. interdict. in 2. memb. vers. Nunc redeo ad casum. Ratio est, quia causa limitata, limitatum producit effectum, arg. l. in agris, ff. de acquir. rerum domin. & ita cum poena hæc limitata sit respectu loci, scilicet intra Ecclesiam celebrando, nihil operabitur, si extra illam celebratio fiat, quod maxime procedit in penalis, argum. cap. statutum, de elect. lib. 6. & ea. odia, & c. in penis, de reg. iur. lib. 6. De vno tamen dubitari solet, An ille, cui est interdictus Ecclesiam ingressus, si celebrat in Ecclesia non consecrata, sit irregularis, sed de hoc infra latius agemus.

Tertio. Prohibet hæc suspensio, ne suspensus audiat officia diuina in Ecclesia, ex Ioann. Andr. quem refert & sequitur S. Anton. 3. par. tit. 27. cap. 2. vers. Item nota. Angelica, verbo, suspensio, 3. num. 5. Summa Astensis part. 2. lib. 7. tit. 8. art. 3. in principio. Syluestro, in verbo, suspensio, qu. 5. Corona Confess. tit. de suspensione, numer. 6. Nauar. in Manual. ca. 27. num. 170. vers. Sexto. in fine. Couar. in cap. alma mater, par. 2. §. 1. numer. 3. vers. poterit tamen is, de sentent. excomm. lib. 6. Steph. Costa in c. is cui, de sentent. excomm. lib. 6. nu. 6. & seq. duob. Henriquez lib. 1. 3. de excomm. & susp. cap. 32. §. 2.

Quarto. Dubium tamen inter DD. est, an si talis audiat officia diuina, incurrat irregularitatem? ceteram, communis DD. sententia est, quod licet si audiendo officia diuina in Ecclesia, mortaliter peccet, non tamen erit irregularis, ex Io. Andr. Angelica, Couar. Steph. Costa, Corona Confess. & Iacobo de Grassijs, vbi supra quod tamen Angelica & Syluestro limitant, nisi ipse celebret, quasi vtens officio suo sic prius, secundum Gemin. in d. cap. is cui, de sentent. excomm. lib. 6. Stephanus Costa limitat, nisi auctorizaretur in audiendo, iuxta illa etiam quæ habentur per Inno. & Ioan. Andr. in cap. tina, de excess. prælat. lib. 6. pro quo facit textus ibi, sic prius. Per quæ verba datur intelligi quod non qualibet a auditio, aut executio officij diuini facta per suspensum, inducit irregularitatem, sed requiritur ad hoc vt hæc faciat scienter, quasi ex officio agens, sicut prius, & ibi Steph. Costa, §. fina, num. 95. de sentent. excomm. lib. 6. & facit et si quis episcopus in Concilio, 1. quæst. 3. & cap.

15. 1. in §. sciturus, de sentent. & re iudic. lib. 6. Is autem censetur auctorizare, qui iubet coram se Missam, aut officia diuina celebrari ex Host. & DD. in cap. Tanta, de excess. prælat. Marian. Socin. in capit. ad audientiam, numer. 25. de homicid. Couar. in cap. alma mater, part. 1. §. 6. numer. 9. in fine, de sentent. excomm. lib. 6. vnde Steph. Costa vbi supra, numer. 85. addit, quod si Clericus sic suspensus interesset diuinis, non auctorizando, sed simpliciter audiendo ex causa deuotionis nõ efficeretur irregularis. Pro qua re est glossa notabilis in Clem. 2. in verbo, celebrati, de priuileg. quam sequuntur eam commendantes Panor. in ca. Illud, num. 8. de Cler. excomm. ministr. Franc. in cap. 1. de sentent. & re iudic. lib. 6. col. 3. Gonsaluis a Villadiego de irreg. cap. 2. colum. 3. Quibus omnibus addo ex Innoc. in cap. sacro de sentent. excomm. & Archid. in ca. 2. de offic. deleg. lib. 6. quos refert & sequitur Steph. Costa in cap. is cui, num. 6. de sentent. excomm. lib. 6. & S. Anton. in 3. par. tit. 27. capit. 2. vers. item talis, & faciunt quæ docet Nauar. in Man. cap. 27. num. 33. vers. Nono, de excommunicato, & num. 170. vers. 6. de suspensio ab ingressu Ecclesiam. Henriquez lib. 1. 3. de excomm. susp. capit. 12. §. 2. quod sic suspensus non solum intrare potest Ecclesiam transeundo eam pro factis suis, tempore quo non celebratur officia diuina, sed etiam eam ingredi potest, & in eorum orate, & horas illic recitare tempore, quo officia diuina non celebrantur in ea, secundum Calderin. in tract. de Eccle. interd. memb. 2. vers. Nunc queritur. Gemin. Anclia. Dominic. Franc. & Steph. Costa, in cap. is cui, numer. 7. de sentent. excomm. lib. 6. vers. 12. & Henriquez, in loco proxime citato, Angelicam, verbo, suspensio, 3. num. 6. Couar. in cap. alma mater, par. 2. §. 1. nu. 3. vers. poterit tamen de sentent. excomm. lib. 6. & iura quæ videntur huiusmodi ingressum prohibere, intelligi debent vt ait Costa, de ingressu publico, & tempore celebrationis, vt ille rubore confusus interea penitentiam agat de peccato, ne accedat in conspectu hominum ad orandum in dicta Ecclesia, ex quo illi in genere ingressus Ecclesiam interdictus sit. De qua re latius lib. 5. c. 9. agemus.

Quinto. Suspensio hæc ex Palud. in 4. d. 18. quæst. 7. art. 3. Concluf. 1. & fauet glof. in cap. is cui, in verbo, cæmeterio, de sentent. excomm. lib. 6. prohibet etiam celebrationem in cæmeterio, siue cæmeterium sit contiguum Ecclesiam, siue non, id quod colligit Palud. ex eo quod talis suspensus prohibetur sepeliri in cæmeterio, & quia alias vt ait glof. facile illuderentur censura. Quorum opinio licet valde probabilis sit mihi tamen non minus probabilis videtur contraria, quia Canon solum loquitur de celebratione in Ecclesia, & non de celebratione in cæmeterio, vnde non est ampliandum, maxime cum aliquando econtra aliqui permittantur celebrare in Ecclesia sed non in ea sepeliri, vt infra dicemus, & quia Pontifex de celebratione loquendo solum meminit celebrationis in Ecclesia, de sepultura vero agens, & Ecclesiam, & Cæmeterij mentionem fecit.

Sexto. Non prohibet suspensio hæc exercitium Iurisdictionis, vnde sic suspensus, Iurisdictionem Ecclesiasticam vbiunque exercere valet, & ita excommunicare, & priuatum ab excommunicatione absolueret, eligere, aut conferre beneficia potest, & similes actus facere, qui ad Iurisdictionem Ecclesiasticam pertinent ex gloss. in cap. sacro in verbo, interdictum, in fine, & Panorm. ibi, num. 10. de sentent. excomm. & idem Panorm. in cap. 3b excommunicato, num. 15. in fine, de rescript. Franc. in cap. cum medicinalis §. si quis, de sentent. excomm. lib. 6. Syluestro in verbo, suspensio, q. 5. Nauar. in Man. c. 27. numer. 161. vers. Quarto dico. Couar. in cap. alma mater, p. 2. §. 1. nu. 3. vers. sub hac ver. de sentent. excomm. lib. 6. Henriquez lib. 1. 3. de excomm. & susp. cap. 32. §. 2. & est communis & recepta sententia Doctorum.

Sexto. Prohibet etiam suspensio hæc sepulturam Ecclesiasticam, tam in Ecclesia, quam in Cæmeterio, vt habetur expresse in cap. is cui de sentent. excomm. lib. 6. & ibi Steph. Costa, num. 7. & num. 8. Summa Astensis, par. 2. li. 7. tit. 8. art. 3. in principio. Summa Pisanella, verbo suspensus, Couar. in cap. alma mater, part. 2. §. 1. numer. 3. verbo.

Hic

Hic autem interdictus. Henriquez lib. 13. de excomm. & ſuſp. c. 32. §. 2. Quod intelligitur, niſi penituerit inter ea, vt habet rex. c. is cui. ſi enim penituerit, poterit intra eam ſepeliri, vbi Io. Andr. Franc. Coſta. & DD. communiter docent, & eos ſecutus Couat, vbi ſupra, poſſe in articulo mortis interdictum hoc remitti a quocunque Sacerdote, arg. c. ſin. de ſepult. & ſufficere quod quis deceſſerit cum ſignis contritionis, & penitentiae, vt non obſtante interdicto ſepeliri poſſit in Eccleſia, abſque alia ſolemni interdicti reuocatione, aut relaxatione; quamuis vt Ioan. Andr. & Steph. Coſta in d. c. is cui, notant, etiam ſi ſigna contritionis poſt mortem apparerent, requiritur tamen ſententiae huius abſolutio poſt mortem, arg. c. A nobis, 2. de ſent. excomm. Nota tamen, quod ſi taliter ſuſpenſus etiam impenitens in Eccleſia ſepeliretur, Eccleſia tamen non propterea polluitur, vt ſuo loco dicitur. Et de varijs modis ſuſpenſionis haec tenus dictum ſit.

De duratione ſuſpenſionis

Cap. VIII.

S V M M A R I V M.

- 1 *Suſpenſionis modi varij ſunt, & quinam, & quot.*
- 2 *Suſpenſio per meſem lata eodem die, & momento incipit quo fertur.*
- 3 *Annus, meſis, & hebdomada quo tempore ordinario inchoari ſoleant.*
- 4 *Meſis, ſi capio iam meſe, quis per meſem ſuſpendatur, qualiter numerari debeat.*
- 5 *Annus, a ſignato die quo lata eſt ſententia numeratur, ubi quis per annum ſuſpenſus ſit.*
- 6 *Suſpenſus per duos, aut tres meſes, & illis nondum elapſis in aliam ſuſpenſionem duorum, vel trium meſium incidens, quamdiu ſuſpenſus cenſetur.*
- 7 *Suſpenſus per annum, aut meſem, ſi eo tempore interueniat biſſextus dies, an ille dies etiam tanquam diſtinctus computandus ſit.*
- 8 *Annus biſſextus quare ſic appellatus.*
- 9 *In biſſexto biduum, quaſi pro vno die computatur.*
- 10 *Temporis numeratio duobus modis fieri poteſt ſecundum iuriſperitos, & quinam illi ſint.*
- 11 *Dies biſſextilis aliter in materia fauorabili, quam in odioſa, an computandus.*
- 12 *Dies biſſextilis ſemper pro die diſtincto computari debet.*
- 13 *Suſpenſio ad certum & determinatum tempus lata, elapſo tempore ceſſat.*
- 14 *Suſpenſio [donec quis ſatisfaciat] lata, facta ſatisfactione ſtatim ceſſat, nec aliam requirit abſolutionem, ſed ſolum iudicis declarationem.*
- 15 *Suſpenſus [donec ſatisfaciat] poſt factam ſatisfactionem ante iudicis declarationem celebrans non eſt irregularis.*
- 16 *Suſpenſio [donec peniteat] vera cenſura eſt, & transgreſſori irregularitatem inducit.*
- 17 *Suſpenſio ad indeterminatum tempus lata tamdiu durat quamdiu ſuſpendenti placuerit.*
- 18 *Suſpenſio ſimpliciter abſque vlla temporis mentione lata, tamdiu durat, quouſque ab habente facultatem relaxetur.*
- 19 *Quemadmodum in ſuperioribus dictum eſt, ſuſpenſio varijs modis ferri poteſt; ita etiam in ordine ad tempus, tum a iure, tum ab homine, his praesertim quinque modis fieri conſuevit.*

Primo quidem ad aliquod certum, & determinatum

tempus; vt ex empli gratia, per meſem, vt in c. factio, de ſententia, excomm. per duos, aut tres meſes, ca. 1. de Cler. venatore, & c. praeterea, de Cleric. percuſſore. Per ſex meſes, Clem. 2. de vita, & honeſt. Cleric. & Extra. Cum ad ſanctiſſam, §. ceterum, de ſententia, excomm. Per duos annos, capit. Praeſentium, de clerico percuff. & Clement. 1. §. ſi quis autem, de ſtatu monach. Per tres annos ca. 2. §. ſi tractus, de reb. Eccleſ. non alien. lib. 6. Clem. 1. §. penult. de haeret. Clem. 2. de penis & capit. cum in cunctis, §. finali, de elect.

Secundo fertur ad tempus aliquod indeterminatum, pendens ex voluntate ipſius ſuſpenſi, vſque ad aliquem actum faciendum ab ipſo ſuſpenſo, vt quouſque penitentia arg. cap. Oſius, de elect. quouſque ſauſfaciat, cap. exigit, de cenſib. lib. 6. quouſque ordinetur, arg. Clem. Vt ij, qui de atat. & qualitat.

Tertio ferri poteſt ad tempus indeterminatum pendens ex voluntate alterius, vt proprij Episcopi qualis ſuſpenſio habetur in Conc. Trident. ſeſſ. 23. de reform. c. 8. & etiam in c. tam literis, de teſtib. & in cap. dilectus, de temp. ordin. vbi ad arbitrium Papae fertur ſuſpenſio ſub hac forma, *non nec mereatur indulgentiam, ſeu gratiam noſtram obtinere, vel Donec de illo aliter diſpoſuerimus*, vt in cap. literas, de temp. ordin. vel quouſque indulgentiam valeat promereri, vt in c. Nihil, de elect.

Quarto fertur ſimpliciter abſque vlla temporis facta mentione, cap. 2. de ſolutione, & cap. 2. de offic. iudic. deleg. lib. 6.

Quinto fertur cum excluſione temporis, vt quando fertur in perpetuum, ſeu quod idem eſt, ſine ſpe veniae, aut diſpenſationis, vt in c. 1. §. ſina. de elect. lib. 6. & c. 1. de temp. ordin. lib. 6. de quibus omnibus in frequentibus breuiter agendum eſt.

Quoad primum, ſi ſuſpenſio feratur per meſem, vt meſes, quamuis nonnulli, quoad tempus quo incipere deberet ſuſpenſio, dubitarunt, exiſtimantes non incipere die quo lata eſt, ſed coſequenti proximae, eo quod dies termini non numeratur in termino, argum. cap. 1. & ibi gloſ. in verbo proponitur, de reſtit. ſpoliat. libro 6. & laſon in l. 1. num. 20. ff. ſi quis cau. Communior tamen & recepta ſententia eſt, eodem die & momento incipere, quo lata eſt, argum. eorum, quae habentur in cap. Anteriorum, & ibi gloſ. in verbo dierum, & verbo a recitatione, 2. quaeſtio. 6. & glo. in cap. prouida, in verbo annum continuum, & addit ibi, de elect. lib. 6. & glo. in cap. 1. in verbo proponitur, in ſine, de reſtit. ſpoliat. & facit cap. ſtatutum, de pecc. lib. 6. & cap. Biduum, 2. quaſtio. 6. & cap. cupientes, §. ceterum, verſ. Ex tunc inchoandum, de elect. lib. 6. Bald. in l. 1. ff. ſi quis cau. Vgolin. Tab. 4. cap. 15. num. 2. cuius ratio eſt: quod cenſura Eccleſiaſtica ſecum executionem fertur, vt habetur in cap. paſtoralis, §. verum, de appell. & prima de ſuſpenſio, quae cenſura Eccleſiaſtica eſt, ſtatim obligabit. vnde, quod initio dictum eſt, ſolum locum habebunt ijs, quae ſecum executionem non trahunt.

Pari ratione de meſe, & anno dicendum eſt, vbi tamen annotandum eſt, quod licet annus ordinario tempore inchoari ſoleat Kalendis Ianuarij, & Meſis primo eiusdem meſis die; hebdomada vero die Domini: Quia tamen neceſſum ſapius eſt, vt alio tempore haec omnia inchoari debeant, vt exempli gratia, ſi quis anno, aut meſe capiti delictum commiſit, ob quod per annum, aut meſem ab homine, vel a iure ſuſpendatur, non ſtatim, ac Index, & non voluit, hic ſuſpenderetur, ſi initium anni, vel meſis certarum expectanda eſſent, ideo factum eſt, vt & annus, & meſis, & hebdomada in huiusmodi caſibus quocunque temporis momento inchoentur, ex Bald. in l. de diuſione, num. 1. & Alex. num. 2. & laſon num. 7. ff. ſolut. maritum, qui annus, meſis, atque hebdomada, eo quod, vt res emergens poſtulat, extraordinario tempore inchoantur, vt poſt alios Vgol. Tab. 4. c. 15. §. 3. tradidit.

Diſſentiant tamen inter ſe DD. qualiter numerari debeat meſis, ſi capto iam meſe quis in cenſuram incidat, & quot dies pro meſe computari debeant. In qua re aliqui triginta & vnum dies; alij viginſi & octo dies, pro meſe